

Rapport

Rapport over een klacht over de gemeente Waalwijk.

Datum: 22 november 2011

Rapportnummer: 2011/351

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de gemeente Waalwijk onvoldoende heeft meegewerkt aan het verminderen van de overlast voor verzoeker door de aanbiedplaats voor huisvuilcontainers niet te verplaatsen

Bevindingen

Overlast

In 2003 vroeg verzoeker na toename van overlast door het aanbieden van huisvuil, de gemeente de aanbiedingstegel voor huisvuilcontainers, de zogenaamde clusterplaats, die gesitueerd was pal voor zijn woning, te verplaatsen. Na anderhalf jaar corresponderen concludeerde de gemeente dat de meerderheid van de bewoners het niet eens was met een verplaatsing. Verzoeker liet de zaak rusten.

Opnieuw overlast

Medio 2009 schreef verzoeker opnieuw een brief aan de gemeente, omdat de overlast, door de plicht om plastic apart te gaan inzamelen, toenam. In oktober 2009 bezocht een medewerker van de gemeente verzoeker. Hij erkende de overlast en liet verzoeker weten over een oplossing te zullen nadenken.

Verplaatsen aanbiedingstegel

In januari 2010 ontving verzoeker een brief waarin de gemeente aankondigde dat er knelpunten waren geconstateerd bij het inzamelen van huisvuil en dat de clusterplaats voor de woning van verzoeker zou worden verplaatst. De oude locatie zou hiermee vervallen. De gemeente zond deze brief naar alle omwonenden. Op dezelfde dag dat verzoeker en omwonenden de brief over de verplaatsing van de aanbiedingsplaats van de gemeente ontvingen, verplaatste een medewerker van de gemeente de aanbiedingstegel naar de nieuwe locatie.

Op 2 februari 2010 kreeg verzoeker bezoek van een medewerker van de gemeente van de afdeling Reiniging. Hij deelde verzoeker mee dat er naar aanleiding van telefonische klachten over de verplaatsing, de gemeente had besloten de aanbiedingstegel weer terug te plaatsen op de oude locatie. Vervolgens ontving verzoeker hierover op 4 februari 2010 een brief van de gemeente.

Hierna volgde een correspondentie tussen de gemeente en verzoeker, waarbij verzoeker zich liet vertegenwoordigen door zijn rechtsbijstandverzekering.

Schriftelijk liet de gemeente weten dat er bij het aanwijzen van de clusterplaats zoveel mogelijk rekening is gehouden met ieders belangen, maar dat niet iedereen tevreden gesteld kan worden met de keuze. Ten slotte deelde de gemeente verzoeker nog mee dat het verplaatsen en weer terugplaatsen van de aanbiddingstegel binnen enkele dagen geen schoonheidsprijs verdiende.

Standpunt gemeente

In november 2010 kwam de gemeente toch weer met een voorstel voor verplaatsen van de aanbiddingstegel. De gemeente had wel een voorwaarde voor deze verplaatsing. Verzoeker diende ervoor te zorgen dat de gemeente van alle omwonenden een handtekening zou krijgen voor realisatie van de nieuwe aanbiedplaats. Hier was verzoeker het niet mee eens. Immers, toen de gemeente de aanbiddingstegel in februari 2010 weer terugplaatste, hadden omwonenden en verzoeker hier ook geen handtekening voor hoeven zetten.

In december 2010 gaf de gemeente voor het laatst schriftelijk haar standpunt. De gemeente had een opening geboden en zag een oplossing op voorwaarde dat verzoeker de handtekeningen van omwonenden verzamelde. De gemeente voelde niets voor een gesprek met verzoeker over de kwestie en hierop diende verzoeker zijn klacht in bij de Nationale ombudsman.

Klacht bij de Nationale ombudsman

Verzoeker liet de Nationale ombudsman weten dat hij ontevreden was over de gang van zaken. Eerst had de gemeente gehoor gegeven aan zijn klachten over de overlast door te besluiten de aanbiddingstegel te verplaatsen, maar een dag later draaide men deze beslissing weer terug. Volgens verzoeker was de nieuwe plaats een betere optie qua veiligheid, logistiek en overlast. De reden van de ongedaanmaking van de beslissing was volgens verzoeker onduidelijk.

Bij de opening van het onderzoek vroeg de Nationale ombudsman het college te motiveren welke overwegingen ten grondslag hadden gelegen aan de beslissing de aanbiddingstegel te verplaatsen en daarna deze weer terug te plaatsen.

Reactie gemeente

Schriftelijk liet de gemeente weten dat verzoeker in het verleden al eerder het verzoek had gedaan om de aanbiddingstegel te verplaatsen. Toen bleek dat onder het merendeel van de bewoners geen draagvlak was hiervoor, werd besloten de aanbiddingstegel niet te verplaatsen.

In 2010 ontving de gemeente opnieuw het verzoek, ditmaal via het meldpunt van de buitendienst. Het was de medewerker die met het verzoek aan de slag ging niet bekend

dat de gemeente dit verzoek eerder had afgewezen. Er werd door de buitendienstmedewerker geen dossieronderzoek gedaan over het herhaalde verzoek.

De gemeente betreurde het dat er vervolgens geen belangenafweging, zoals in 2004, had plaatsgevonden en er te lichtvaardig medewerking was verleend aan het verplaatsen van de aanbiddingstegel.

Na de verplaatsing ontstond er protest onder de bewoners van de C.straat en besloot de gemeente de aanbiddingstegel terug te plaatsen. Aan verzoeker werden schriftelijke excuses gemaakt wegens de onzorgvuldige besluitvorming.

De huidige locatie is na belangenafweging volgens de gemeente het meest geschikt en levert de bewoners relatief weinig overlast op.

Beoordeling

Het redelijkheidsvereiste houdt in dat overheidsinstanties de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is..

Centraal staat de vraag of de gemeente voldoende zorgvuldig te werk is gegaan bij het verplaatsen en weer terugplaatsen van de aanbiddingstegel voor huisvuil en of zij daarbij een redelijke belangenafweging heeft gemaakt.

De situering van aanbiedplaatsen voor huisvuil levert regelmatig klachten op over de overlast die dit met zich meebrengt. Van een gemeente mag worden verwacht dat zij locaties aanwijst die zo weinig mogelijk overlast met zich meebrengen, maar het is een gegeven dat locaties door diegenen die daar direct bij in de buurt wonen anders worden gewaardeerd dan door bewoners die een dergelijke locatie niet in de nabijheid van hun woning hebben. De verplaatsing van een aanbiedplaats dient dan ook zorgvuldig te worden voorbereid. Als dit niet gebeurt en er bij bewoners onduidelijkheid bestaat, kan de schijn ontstaan dat de verschillende belangen van bewoners anders worden gewogen en er bij de uitkomst van die belangenafweging mogelijk sprake is van willekeur.

De Nationale ombudsman oordeelt dat het standpunt van de gemeente Waalwijk om de aanbiddingstegel terug te plaatsen het resultaat is van een redelijke belangenafweging. Wel had de gemeente zorgvuldiger moeten omgaan met het verzoek zodat de aanbiddingstegel ook in eerste instantie niet zou zijn verplaatst. Door deze actie, die niet het gevolg was van een zorgvuldige afweging van belangen, heeft verzoeker onterecht de indruk gekregen dat de verplaatsing definitief was.

De gemeente heeft zich actief bezig gehouden met de kwestie, zowel in 2003 als in 2010 en deed haar best om tot een oplossing te komen waarbij alle belanghebbenden tevreden zouden zijn. Nadat het verzoek opnieuw bij de gemeente binnen kwam en duidelijk werd

dat de verplaatsing onzorgvuldig was geweest, bood de gemeente nog een laatste mogelijkheid, met de handtekeningactie. Toen dit ook geen soelaas bood, werden aan verzoeker excuses gemaakt wegens onzorgvuldigheid.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Waalwijk, is niet gegrond.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

2010.13719